

סדר פסח מקוצר מותאם לאדם עם דמנציה

נוסח אשכנז

אתם לא לבד! יש לכם שאלות? מוזמנים לפנות אלינו.

צהר עד מאה ועשרים
ליווי הלכתי ואתי בשאלות בסוף
החיים לחולה, לבני משפחה
ולצוותים רפואיים וטיפוליים

*9253

צהר
עד מאה
ועשרים
ייעוץ הלכתי-אתי
לחולה ולבני המשפחה

סדר פסח מקוצר
מותאם לאדם
עם דמנציה

נוסח אשכנז

אדם עם דמנציה לעיתים איננו מסוגל לשבת בכל ליל הסדר ולקרוא את כל ההגדה. אומנם בשלב מתקדם של הדמנציה הוא כלל איננו מחויב במצוות הלילה, אך ייתכן שהוא מעוניין להיות שותף וההשתתפות בחוויה תיטיב עימו. בשלבים מוקדמים יותר, אפשר שהוא חייב במצוות הסדר אף על פי שהוא מסוגל לקיים את הסדר במתכונת מצומצמת בלבד.

הסדר המוצע כאן נכתב לאור העקרונות שהצגנו במסמך "פסח וליל הסדר לאדם עם דמנציה ומשפחתו", שנכתב על ידי "צהר עד מאה ועשרים" בשיתוף עמותת "עמדא". הנוסח וההלכות מותאמים לאדם עם דמנציה, ואין להסיק ממה שנאמר כאן לכלל הציבור.

הסדר כאן הוא במתכונת מצומצמת ביותר ואפשר להוסיף עליו, אך בנסיבות אלו לא חל הכלל "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח" אלא "אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים". לא כללנו כאן פיוטים ושירים, שאינם בגדר חובה, אך אפשר שדווקא הם יסייעו לאדם עם דמנציה להתחבר אל הסדר ומגנינותו המוכרות. הנוסח המקוצר של ברכת המזון הוא על פי מה שכבר פרסמנו באתר "צהר עד מאה ועשרים".

ניתן להוריד את הסדר מהאתר בשני נוסחים - נוסח אשכנז ונוסח עדות המזרח. בכל המחלוקות ההלכתיות, בשיעורי אכילה ובשאלת ההסבה, הלכנו על פי הדעה המקלה, ואדם עם דמנציה יכול לסמוך על כך.

אנו תפילה שאנשים עם דמנציה ובני משפחתם יפיקו תועלת מהגדה מקוצרת זו ויזכו לליל סדר משמעותי, מרום ומהנה, על אף המצב האישי והמשפחתי שאיננו פשוט - לא בימי שגרה ולא בימי חג.

חג שמח ורפואה לגוף ולנפש

צוות "צהר עד מאה ועשרים"

מקרא:

אות גדולה - עדיפות ראשונה

אות קטנה - עדיפות שנייה

קִדְשׁ

סְבְרִי, בְרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
בְרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתֵּתֵן לָנוּ
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ, מִקְרָא קִדְּשׁ,
זְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשַׁת מִכָּל
הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְרוּךְ
אַתָּה אֲדֹנָי, מִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים.
בְרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחִיָּנוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

שותים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל ("הסבה").

אם קשה להאריך, ניתן לוותר על רחץ, כרפס ויחץ.

וְרַחֵץ

נוטלים ידיים ללא ברכה.

כֶּרֶפֶס

טובלים ירק כלשהו (חוץ מחסה) במי מלח, ומברכים.

בְרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הָאֲדָמָה.

בוצעים את המצה האמצעית לשני חלקים ומצפינים את החצי הגדול לאפיקומן.

מסירים את הקערה מעל השולחן, מוזגים כוס שנייה, וכאן הבן או אחד מהמסובים שואל (מספיקה שאלה אחת):

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות -

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כלו מצה?

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור?
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים?

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, הלילה הזה כלנו מסבין?

מניחים את הקערה על השולחן. המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו אֶדְנִי אֶל־הַיָּם מִשֶּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה.

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו גבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה

לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו
המקום לעבדתו,

שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר א־דני א־להי
ישראל. בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי
אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל ארץ כנען, וארבה
את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו.
ואתן לעשו את הר שער לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה
לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר:
ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם
לגוי גדול, עצום ורב.

וירד מצרימה - אנוס על פי הדבור.

ויגר שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים
אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו,
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען.
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.

במתי מעט - כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך
מצרימה, ועתה שמה א־דני א־להיך ככוכבי השמים לרב.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו
בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן:

פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהוּוּ אַבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הֲיָה קַיָּם, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אַבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לֹא־דָנִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הֲצִיל, וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

מִצָּה זֶה שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצַקֶּם שֶׁל אַבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּגְאָלָם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חֲמֵץ, כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֻלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מְרוֹר זֶה שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁמְרוֹרו הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אַבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה, בַּחֲמַר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֶךְ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי אֲדֹנָי הַלְלוּ אֶת שֵׁם אֲדֹנָי. יְהִי שֵׁם אֲדֹנָי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם אֲדֹנָי. רֵם עַל כָּל גּוֹיִם אֲדֹנָי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כֹּאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהֵי לְשַׁבַּת. הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שֶׁמָּחָה הַלְלוּיָהּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזוֹ. הִיְתָה יְהוּדָה
לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הַיּוֹם רְאֵה וַיִּנָּס הַיִּרְדֵּן יֹסֵב
לְאַחֹר. הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבְעוֹת כְּבִנֵי צֶאֱן. מֵה לָּךְ
הַיּוֹם כִּי תִנוֹס הַיִּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר. הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
גְּבְעוֹת כְּבִנֵי צֶאֱן. מִלְפָּנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלְפָּנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגָם מֵיָם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מֵיָם.

מגביהים את הכוס, אם אפשר, עד "גאל ישראל".

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל
אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעָנוּ לְלֵילָה הַזֶּה לְאֶכֶל בּוֹ מִצֵּה
וּמְרוֹר. כֵּן אֲדַנֵּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים
וְלִרְגָלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשֵׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיָן
עִירָךְ וְשָׂשִׁים בְּעִבּוֹדְתֶךָ. וְנֹאכֵל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן
הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לָּךְ
שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שותים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

נוטלים ידיים ומברכים.

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

מוציא מצה

ברוך אתה אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לַחֵם
מִן הָאָרֶץ.

ברוך אתה אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה.

אוכלים שלישי, או לכל הפחות רבע מצה ("כזית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

מָרוֹר

לוקחים עלה חסה בינוני ("כזית"), מטבלים בחרוסת, מברכים ואוכלים בישיבה
רגילה. אם אוכל פחות מכזית - ישמע את הברכה מאחר.

ברוך אתה אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר.

אם קשה לאכול, ניתן לוותר על כורך וצפון.

כּוֹרֵךְ

לוקחים שלישי או רבע מהמצה השלישית עם עלה חסה וכורכים יחד עם
חרוסת. אוכלים בלי ברכה, ונשענים לצד שמאל אם אפשר.

שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

אוכלים ושותים.

צפון

לוקחים שלישי או רבע מהמצה הצפונה לאפיקומן, אוכלים ונשענים לצד שמאל אם אפשר.

ברך

מוזגים כוס שלישית ומברכים ברכת המזון.

נוסח מקוצר:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הִזָּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, הִזָּן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ, אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה, טוֹבָה וְרַחֲבָה, בְּרִית וְתוֹרָה, חַיִּים וּמָזוֹן, עַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.

רַחֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וּמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד תַּחְזִירָנָה לְמִקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל, אָבִינוּ, מְלַכְנוּ, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, הוּא הַיְטִיב הוּא מִיטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד בְּחֶסֶד וּבְחֵן וּבְרַחֲמִים וַיִּזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

מוזגים כוס רביעית וקוראים את ההלל. בשעת הצורך, די לומר חלק מההלל.

לא לנו אֲדֹנָי לא לנו, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אֲמַתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם, וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ עָשָׂה. עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזֵנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְישׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגֵרוֹנִם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בְּאֲדֹנָי, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בִּטַחוּ בְּאֲדֹנָי, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא. יִרְאֵי אֲדֹנָי בִּטַחוּ בְּאֲדֹנָי, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא.

אֲדֹנָי זַכְּרֵנוּ יְבָרַךְ, יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן. יְבָרַךְ יִרְאֵי אֲדֹנָי, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֵּף אֲדֹנָי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לֹאֲדֹנָי, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֹאֲדֹנָי וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יִהְלְלוּ יְיָ וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוֹמָה. וְאַנְחֵנוּ נְבָרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע אֲדֹנָי אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אֲזֵנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוּל מְצָאוּנֵי, צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא, אָנָּה אֲדֹנָי מְלֻטָּה נִפְשִׁי. חֲנוּן אֲדֹנָי וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים

אֲדֹנָי, דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי, כִּי אֲדֹנָי
גָּמַל עָלַיִכִּי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה,
אֶת רַגְלִי מִדָּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
הֵאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי,
כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לֵאדֹנָי כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא
וּבִשֶׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא. נִדְרֵי לֵאדֹנָי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכֹל
עִמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי אֲדֹנָי הַמּוֹתֶה לְחִסְדֵּיָו. אֲנָא אֲדֹנָי כִּי
אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמַתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרִי. לָךְ אֲזַבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבִשֶׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא. נִדְרֵי לֵאדֹנָי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה
נָא לְכֹל עִמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בֵּית אֲדֹנָי, בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם,
הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת אֲדֹנָי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גִבֹר
עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ, וְאֲמַת אֲדֹנָי לְעוֹלָם, הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ לֵאדֹנָי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ. יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ. יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהְרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי אֲדֹנָי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.

מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְהוָה, עָנַנִי בְּמִרְחַב יְהוָה. אֲדֹנָי לִי לֹא אִירָא,
מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. אֲדֹנָי לִי בְּעֶזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי.
טוֹב לְחַסוֹת בְּאֲדֹנָי מִבֶּטַח בְּאָדָם. טוֹב לְחַסוֹת בְּאֲדֹנָי
מִבֶּטַח בְּנִדְיָבִים. כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם אֲדֹנָי כִּי אֲמִילֶם.
סִבּוּנִי גַם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם אֲדֹנָי כִּי אֲמִילֶם. סִבּוּנִי כַּדְּבָרִים,
דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם אֲדֹנָי כִּי אֲמִילֶם. דָּחָה דְּחִיתַנִּי
לְנַפְל, וְאֲדֹנָי עֲזָרְנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל

רְנֵה וּישׁוּעָה בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים, יְמִין אֲדֹנָי עֲשֵׂה חֵיל. יְמִין אֲדֹנָי רוּמָמָה, יְמִין אֲדֹנָי עֲשֵׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְיָ. יֶסֶר יֶסֶרְנִי יְיָ, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה, אָבֹא בָם, אוֹדֶה יְיָ. זֶה הַשַּׁעַר לֹא־דֹנָי, צְדִיקִים יְבֹאוּ בוֹ.

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה. אֲבֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אֲבֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. מֵאֵת אֲדֹנָי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת אֲדֹנָי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה אֲדֹנָי נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה אֲדֹנָי נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ.

אֲדֹנָי, הַצְּלִיחָה נָא. אֲנֹא אֲדֹנָי, הַצְּלִיחָה נָא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם אֲדֹנָי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדֹנָי. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם אֲדֹנָי, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדֹנָי. אֶל אֲדֹנָי וַיָּאֵר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵיךְ עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֶל אֲדֹנָי וַיָּאֵר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵיךְ עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֶלִּי אַתָּה וְאוֹדֶה, אֶלִּי אַתָּה וְאוֹדֶה. אֶלִּי אַתָּה וְאוֹדֶה, אֶלִּי אַתָּה וְאוֹדֶה. הוֹדוּ לְאֲדֹנָי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הוֹדוּ לְאֲדֹנָי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

יְהַלְלוּךָ אֲדֹנָי אֶלֶהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֵם בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשׁוּרְרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא לְזִמְרָה, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ

אתה אֲדֹנָי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים לַפְּחוֹת 44 סמ"ק ("רוב רביעית"). אם אפשר, נשענים לצד שמאל.

ברכה אחרונה

אם לא שׁוֹתוּ 86 סמ"ק ("רביעית") - לא יברכו.

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי
הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה
שְׂרָצִית וְהַנְּחֻלָּת לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכַל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבְעַת מְטוֹבָה.
רַחֵם נָא אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ.
וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מְטוֹבָה וְנִבְרַכְךָ
עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. וְשִׁמְחֵנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי
אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֶה לְךָ עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי
גִפְנָה. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.

חג כשר ושמח!